

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบด้าน เด็กและเยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ต่อการเพิ่มศักยภาพความเข้มแข็งขององค์กรเด็กและ เยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน พร้อมกับเสนอแนะแนวทาง ในการสร้างแผนเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน มีวิธีการวิจัย ประกอบไปด้วย ประชากรและตัวอย่าง ข้อมูลและ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กรอบแนวคิดของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการ อภิปรายผล มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประชากรของการศึกษาโดยกำหนดชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งสิ้น 25 อำเภอ รวม 2,064 ชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดตัวอย่าง โดยคัดเลือกจากชุมชนที่มีความต้องการเข้าร่วมโครงการ ใช้ วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified sampling) จากอำเภอต่าง ๆ ที่สนใจจะเข้าร่วมโครงการ และสุ่มแบบ เจาะจงตามวัตถุประสงค์ (purposive sampling) มีผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 11 ชุมชน คือ อำเภอ หางดง ได้แก่ เทศบาลตำบลน้ำแพร่พัฒนา จำนวน 11 ชุมชน

3.2 ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ประเภทของข้อมูล

- 1) ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสำรวจ สอบถามและสัมภาษณ์ในพื้นที่ 11 ชุมชน
- 2) ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสาร งานวิจัย ผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการเตรียม ความพร้อมขององค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) แบบฟอร์มแสดงความประสงค์เข้าร่วมโครงการ
- 2) แบบฟอร์มเพื่อประเมินคัดกรองผู้เข้าร่วมโครงการ

3) แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในอาเซียน (แต่ละชุมชน) มี 6 หัวข้อ คือ

3.1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน ได้แก่ ความเป็นมา จุดประสงค์หลักของอาเซียน ภาษาอาเซียน คำขวัญของอาเซียน อัตลักษณ์อาเซียน สัญลักษณ์อาเซียน ธงอาเซียน และวันอาเซียน กฎบัตรอาเซียน

3.2) ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากประชาคมอาเซียน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงการแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่มประเทศอาเซียน

3.3) ความตระหนักและความตื่นตัวต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มี 19 ประเด็น ได้แก่

(1) ชุมชนเริ่มศึกษาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ ภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในประชาคมอาเซียน เป็นต้น)

(2) การศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

(3) ความตื่นตัวด้านเศรษฐกิจ ทั้งการผลิต การค้าขาย การลงทุน และการส่งเสริมรายได้แก่ชุมชน

(4) การเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ และคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

(5) ผู้นำชุมชนเตรียมความพร้อมในการขับเคลื่อนชุมชนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(6) การคำนึงถึงตลาดแรงงานและการจ้างงานในประชาคมอาเซียน

(7) นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าสู่ชุมชนมากขึ้น

(8) การอบรมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในชุมชน

(9) การจัดประชาคมในชุมชน

(10) การเตรียมความพร้อมด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน

(11) ชุมชนรับรู้และมีการพูดคุยถึงการเปิดประชาคมอาเซียน

(12) ชุมชนมีความเข้าใจถึงการเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันในประชาคมอาเซียน

(13) การคำนึงถึงด้านคมนาคมและขนส่ง

(14) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(15) สถานศึกษาเพิ่มเนื้อหาการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(16) ให้ความสำคัญกับการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

(17) การระวังเกี่ยวกับสุขภาพและโรคติดต่อ

(18) ศักดิ์สิทธิ์และการคุ้มครองแก่คนในชุมชน

(19) การเตรียมตลาดเพื่อรองรับสินค้าเกษตร

3.4) ข่าวสารเกี่ยวกับรัฐบาลกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มี 14 ประเด็น ได้แก่

(1) การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตและแผ่นพับ เป็นต้น รวมทั้งการให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน เช่น ประเทศในกลุ่มอาเซียน

(2) ด้านเศรษฐกิจ การค้าทั้งภายในและระหว่างประเทศ การลงทุน และการพัฒนาเศรษฐกิจ

(3) ด้านการศึกษา เช่น การพัฒนาภาษาอังกฤษ และภาษาเพื่อนบ้าน เป็นต้น

(4) ด้านชุมชน โดยการให้ประชาชนมีสิทธิในการออกเสียงและการพัฒนาให้ชุมชนเกิดความยั่งยืน

(5) การเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรมผู้บริโภคและเทคโนโลยีเพื่อให้ทันต่อการพัฒนา

(6) การพัฒนาศักยภาพด้านอาชีพและการเพิ่มขึ้นของแรงงาน

(7) โครงสร้างพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น

(8) ให้ความสำคัญกับประชาชน เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิต สิทธิและสวัสดิการขั้นพื้นฐานของประชาชน เป็นต้น

(9) ด้านการท่องเที่ยวและการเกษตร

(10) นโยบายและความเข้มแข็งของรัฐบาลเมื่อมีการเปิดประชาคมอาเซียน

(11) การประชาคมและธรรมาภิบาลให้ความรู้แก่ประชาชน

(12) ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

(13) การจัดนิทรรศการและสารคดีให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

(14) การแข่งขันที่เพิ่มขึ้น

3.5) ข่าวสารเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ เทศบาล) และการเตรียมความพร้อมให้กับชุมชน มี 13 ประเด็น ได้แก่

- (1) การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตและแผ่นพับ เป็นต้น และการให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียน เช่น ประเทศในกลุ่มอาเซียน วัฒนธรรมอาเซียน ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน เป็นต้น ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (2) การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และผู้นำชุมชนมีการพบปะประชาชน
- (3) ด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน เช่น พัฒนาสินค้า OTOP และ ธุรกิจ SMEs เป็นต้น
- (4) ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน
- (5) การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์ เช่น การพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาอาชีพและการสร้างเครือข่ายด้านอาชีพ เป็นต้น
- (6) การจัดการทำแผนโครงการอาเซียนเข้าสู่แผนพัฒนา 3 ปี
- (7) การส่งเสริมการศึกษาให้ทัดเทียมกับต่างชาติ
- (8) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น
- (9) ชุมชนเริ่มมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- (10) การจัดทำโครงการศึกษาดูงานอาเซียน
- (11) การจัดตั้งงบประมาณในเทศบัญญัติ
- (12) ปัญหาด้านแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานข้ามชาติ
- (13) ด้านสุขภาพ อนามัยและสิ่งแวดล้อม เช่น การป้องกันโรคและ สาธารณสุขปลอดภัยพื้นฐาน เป็นต้น

3.6) หน่วยงานที่เข้ามาสนับสนุนให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มี 15 หน่วยงาน ได้แก่

- (1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)
- (2) ภาครัฐและศูนย์ราชการ
- (3) สถานศึกษา เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย
- (4) การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)
- (5) ที่ว่าการอำเภอ

- (6) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)
- (7) สื่อวิทยุและโทรทัศน์
- (8) กรมการปกครอง
- (9) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
- (10) ชุมชนท้องถิ่น
- (11) กรมพัฒนาอาชีพ
- (12) ภาคเอกชน
- (13) กระทรวงแรงงาน
- (14) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- (15) คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ

โทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

และได้ให้ความรู้ความเข้าใจทั้งหมด 14 ประเด็น ได้แก่

- (1) วัฒนธรรมในกลุ่มอาเซียน
- (2) ข้อมูลทั่วไปและข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน
- (3) การประชาสัมพันธ์และการเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน
- (4) ภาษาเพื่อนบ้านและภาษาต่างประเทศ
- (5) ด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและการเกษตร
- (6) ประโยชน์ของการเปิดอาเซียน
- (7) ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
- (8) ผลกระทบของการเปิดประชาคมอาเซียน
- (9) การศึกษาและอาชีพ
- (10) วัฒนธรรมชนเผ่า
- (11) สื่อวิทยุและโทรทัศน์
- (12) สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น การคมนาคม เป็นต้น
- (13) กิจกรรมการแสดงผลของประชาชน
- (14) ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

4) แบบสอบถามงานวิจัย (แต่ละชุมชน) “ปัญหาและผลกระทบด้านองค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน” แบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ

4.1) ผลกระทบเชิงบวกของชุมชนในด้านองค์กรเด็กและเยาวชน มีทั้งหมด 14 ประเด็น ได้แก่

- (1) ศักยภาพทางการศึกษาและความรู้ของเด็กเพิ่มสูงขึ้น
- (2) กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมรวมถึงเครือข่ายเยาวชนเพื่อให้เด็กพัฒนาศักยภาพสู่ประชาคมอาเซียนได้
- (3) การเพิ่มทักษะด้านภาษาต่างประเทศ
- (4) ความตื่นตัวในการรับวัฒนธรรมท้องถิ่นและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ
- (5) ส่งเสริมในด้านกีฬาและโภชนาการให้แก่เด็ก
- (6) การวางแผนทางการแก้ไขปัญหาเยาวชนและส่งเสริมให้เยาวชนมีรายได้
- (7) ส่งเสริมการคุ้มครองเด็ก
- (8) บุคลากรทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น
- (9) ความตื่นตัวในด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร
- (10) วิสัยทัศน์และทิศทางในการพัฒนาเด็กที่ชัดเจน
- (11) ติดตามเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนเสพยาเสพติด
- (12) การเตรียมสถานที่รองรับในการให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชน
- (13) จำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น
- (14) การใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

ส่วนผู้ที่ได้รับผลกระทบเชิงบวกของชุมชนในด้านองค์กรเด็กและเยาวชน มี 3 ประเด็น ได้แก่ เยาวชน ชุมชน และประชาชน

4.2) ผลกระทบเชิงลบของชุมชนในด้านองค์กรเด็กและเยาวชน มีทั้งหมด 11 ประเด็น ได้แก่

- (1) ปัญหาเด็กด้อยโอกาสและความเหลื่อมล้ำ รวมถึงปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดและสิทธิในเด็กและเยาวชน
- (2) งบประมาณจากรัฐบาลถูกจัดสรรไปให้คนต่างชาติเพิ่มมากขึ้น
- (3) คุณภาพเด็กไทยไม่เทียบเท่าต่างประเทศ ทั้งด้านภาษาและระบบคุ้มครองแรงงานเด็ก
- (4) เยาวชนปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

- (5) การรับวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป
- (6) ขาดองค์กรสนับสนุนและขาดบุคลากรมาให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชน
- (7) เด็กต้องเรียนหนังสือมากขึ้นเกิดการแข่งขันมากขึ้น
- (8) เกิดพฤติกรรมเลียนแบบในทางที่ผิด
- (9) การใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิด
- (10) ปัญหาความขัดแย้งภายในกลุ่มเด็ก
- (11) การศึกษาเป็นแบบแผนมากเกินไป ทำให้เด็กขาดความรู้ในด้านอาเซียนทำให้เด็กไม่รู้จักจริง

ส่วนผู้ที่ได้รับผลกระทบเชิงลบของชุมชนในด้านองค์กรเด็กและเยาวชน มี 5 ประเด็น ได้แก่ เยาวชน ประชาชน ชุมชน ผู้ปกครอง และครู

5) แบบสอบถามงานวิจัย (แต่ละชุมชน) “การเตรียมความพร้อมของชุมชนด้านองค์กรเด็กและเยาวชนเมื่อเปิดประชาคมอาเซียน” แบ่งเป็น 3 หัวข้อ คือ

5.1) วิธีเตรียมความพร้อมรับมือในด้านองค์กรเด็กและเยาวชน มีทั้งหมด 14 ประเด็น ได้แก่

- (1) สนับสนุนการเรียนรู้ การให้ความรู้เรื่องอาเซียน ทั้งด้านภาษา ด้านวัฒนธรรมและด้านเทคโนโลยี
- (2) การปลูกฝังเด็กให้มีความตื่นตัวอยู่เสมอและมีการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- (3) การประสานงานความร่วมมือระหว่างคนในชุมชนกับหน่วยงานทางการศึกษาและการรวมกลุ่มกันภายในชุมชน เช่น สร้างเครือข่ายและจัดตั้งองค์กรเยาวชน ค่ายเยาวชนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน
- (4) สำรวจภาวะโภชนาการของเด็กและความเป็นอยู่ของเด็ก พร้อมทั้งเฝ้าระวังปัญหาต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด เป็นต้น
- (5) การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านการศึกษา
- (6) ส่งเสริมสถาบันครอบครัวในการเลี้ยงดูและดูแลเด็ก
- (7) สร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่เด็ก การพิทักษ์สิทธิมนุษยชนเด็กและเยาวชน และการดูแลเรื่องแรงงานเด็ก
- (8) วางแผนและแนวทางในการแก้ไขปัญหา
- (9) ความร่วมมือในการดูแลและให้ความช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส
- (10) การประชาสัมพันธ์ข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ

- (11) การจัดสรรสถานศึกษารองรับและศูนย์เด็กเล็ก
 - (12) การจัดทำแผนการสอนเพื่อรองรับอาเซียน
 - (13) การพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
 - (14) การให้ความรู้ด้านการงานพื้นฐานอาชีพและแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- 5.2) บุคลากรหรือหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือ มีทั้งหมด 21 หน่วยงาน ได้แก่

- (1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)
- (2) สถานศึกษา
- (3) ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครอง
- (4) หน่วยงานรัฐบาล
- (5) กระทรวงศึกษาธิการ
- (6) คนในชุมชน ผู้นำชุมชน
- (7) องค์การสิทธิมนุษยชนเด็ก
- (8) หน่วยงานเอกชน
- (9) องค์การบริหารส่วนจังหวัดและอำเภอ
- (10) หน่วยงานการกุศล อาสาสมัคร นักวิชาการ
- (11) ตำรวจและทหาร
- (12) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- (13) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
- (14) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- (15) สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอ
- (16) กรมการปกครอง
- (17) สภาเด็กและเยาวชน
- (18) เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
- (19) วัด หรือโบสถ์
- (20) กรมประชาสงเคราะห์
- (21) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

- 5.3) ความช่วยเหลือที่ต้องการเพิ่มเติม มีทั้งหมด 20 ประเด็น ได้แก่

- (1) ความต้องการบุคลากรครูมากขึ้น โดยเฉพาะครูภาษาอังกฤษ
- (2) การส่งเสริมให้ความรู้จากหน่วยงานรัฐ หรือเอกชนและผู้เชี่ยวชาญ

อบรมทั้งด้านภาษาและการใช้เทคโนโลยีในทางที่ดี

(3) การจัดสรรงบประมาณสนับสนุน
 (4) การสร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชน การรวมกลุ่มเยาวชนในทางที่ดีและ
 ค่ายเยาวชน

(5) การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนของเด็ก
 (6) หน่วยงานภาครัฐบาลเข้าดูแลและให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง
 (7) การพัฒนาเด็กและเยาวชนด้านการกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิด
 ของตนเองและส่งเสริมด้านกีฬา

(8) ความร่วมมือของคนในท้องถิ่น
 (9) การจัดระเบียบเด็กต่างด้าว
 (10) การให้ความช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส
 (11) การแก้ไขปัญหายาเสพติดและการมั่วสุม
 (12) การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน
 (13) การติดตามข่าวสารอยู่เสมอ
 (14) การพัฒนาระบบการศึกษาให้เท่าเทียมกัน
 (15) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีคุณภาพและใช้งานให้เกิด
 ประสิทธิภาพสูงสุด

(16) บุคลากรที่มีความรู้ด้านสถาบันครอบครัว
 (17) ความต้องการนักโภชนาการ
 (18) สถานศึกษาควรสอดแทรกวัฒนธรรมไทยในหลักสูตร
 (19) การพัฒนาฝีมือแรงงานให้ตรงต่อความต้องการของภาคเศรษฐกิจ
 (20) กศน. ควรมีการบูรณาการนำเด็กนอกระบบมาเรียนร่วมกับเด็กใน
 ระบบ

6) แบบสอบถามงานวิจัย (ส่วนชุมชน) “ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเตรียมความ
 พร้อมของชุมชนในด้านองค์กรเด็กและเยาวชน” มีทั้งหมด 10 ประเด็น ได้แก่

6.1) การให้ความรู้โดยองค์กรของรัฐ การมีการออกพื้นที่ให้ข้อมูลด้านอาเซียน
 ที่มากขึ้น

6.2) รัฐบาลควรใช้อำนาจที่มีอยู่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของ
 สังคมและการเมืองที่ ยังไม่เสถียร เนื่องจากการเปิดประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดปัญหาสังคมหลาย
 ประการ ทั้งอาชญากรรม สาธารณสุขและแรงงาน และควรให้ความช่วยเหลือในพื้นที่ห่างไกล
 โดยเฉพาะด้านสาธารณสุขไปก่ขึ้นพื้นฐาน

6.3) ประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชนท้องถิ่นจะไม่มีความรู้เรื่องอาเซียนและมีความอ่อนแอทางด้านภาษาต่างประเทศ จึงควรมีสถาบันที่ส่งเสริมด้านภาษาในชุมชน

6.4) ความกระตือรือร้นด้านอาเซียนของคนในชุมชนมีน้อยมาก เนื่องจากในชุมชนไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ จากการเปิดประชาคมอาเซียนในพื้นที่ห่างไกล

6.5) การมีการสนับสนุนและดูแลจากรัฐบาลที่ต่อเนื่อง

6.6) รัฐบาลควรมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมผ่านสื่อต่าง ๆ มากขึ้น และควรมีการตั้งมาตรการติดตาม ตรวจสอบและดูแลกลุ่มแรงงานที่เข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น

6.7) การศึกษาเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ของประเทศเพื่อนบ้านและประเทศสมาชิกอาเซียน และการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีที่ถูกต้องและการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.8) การส่งเสริมการเกษตรและสร้างความแข็งแกร่งด้านการเกษตร

6.9) ควรมีการส่งเสริมอาชีพที่มั่นคงให้แก่ประชาชนและให้เหมาะสมแก่การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พร้อมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพของแรงงานอยู่เสมอ

6.10) การส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้านอาเซียนที่มากขึ้นและมีความหลากหลายขึ้นด้วย

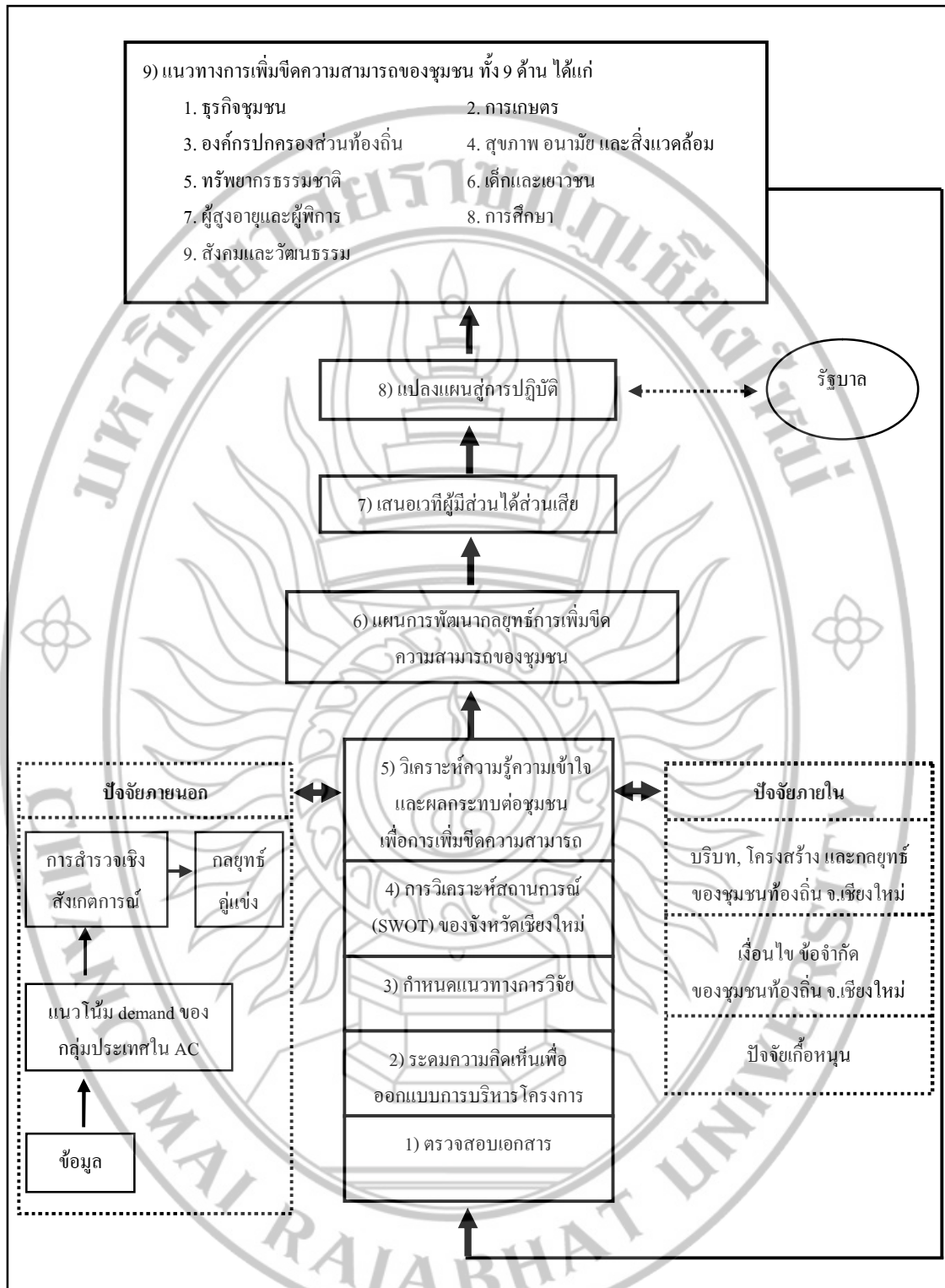
7) แบบฟอร์มการจัดทำโครงการเพิ่มขีดความสามารถด้านองค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

3.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย

แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ปีที่ 2 มีกรอบแนวคิดของการวิจัยในปี 2559 ซึ่งได้จากข้อสรุปจากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 พบว่า กระบวนการกำหนดกลยุทธ์ขององค์การภาครัฐและองค์การที่ไม่หวังผลกำไรและนำมาปรับใช้สำหรับการสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัยเพื่อกำหนดกลยุทธ์ของชุมชนได้ 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน (assessing the organization's external and internal environments) (2) ระบุประเด็นที่จะนำไปสู่การวางกลยุทธ์ (identifying the facing the strategic issue organization) เป็นการประมวลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน หรือ การทำ SWOT matrix เพื่อพิจารณาปัญหา ช่องว่าง และประเด็น ที่ควรจะกำหนดกลยุทธ์ทั้งในเชิงรับและเชิงรุก (3) การกำหนดกลยุทธ์ (formulating strategies and plans to manage the issue) เป็นการจัดทำข้อเสนอในรูปแบบของทางเลือกต่าง ๆ ที่ควรจะดำเนินงาน ทั้งในส่วนของการประจำและงานโครงการ การศึกษาและ

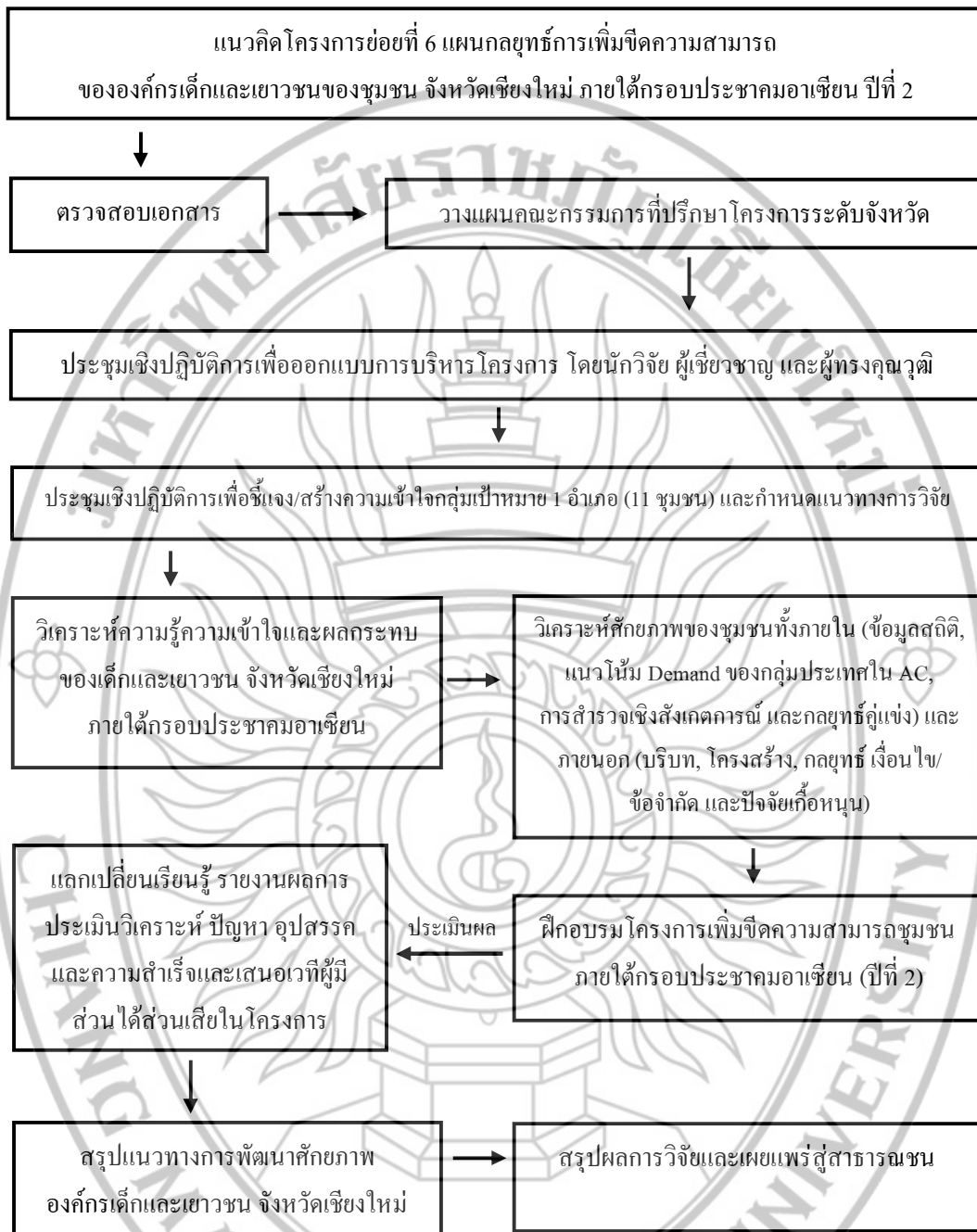
วิเคราะห์ความเป็นไปได้ การจัดสรรทรัพยากร และการจัดทำเอกสารแผน (4) ทบทวนและอนุมัติกลยุทธ์และแผน (reviewing and adopting the strategies and plan) เป็นการขออนุมัติกลยุทธ์และแผนจากผู้บริหารเพื่อนำแผนไปสู่การดำเนินงาน (5) การนำแผนไปสู่การดำเนินงาน (developing and effective implementation process) เป็นขั้นตอนการดำเนินงานของหน่วยงานระดับปฏิบัติที่จะนำแผนกลยุทธ์ไปวางแผนเพื่อการดำเนินงานขององค์กรอีกชั้นหนึ่ง และ(6) การประเมินผล (reassessing strategies and the strategic planning process) เป็นขั้นตอนท้ายสุดที่มีความสำคัญ เพราะในการประเมินผลจะนำข้อมูลไปใช้สำหรับการปรับกลยุทธ์และแผนต่อไป อธิบายได้ด้วยกรอบแนวคิดและแผนงานวิจัย ดังภาพที่ 3.1 และภาพที่ 3.2 ดังนี้

แผนภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดชุดโครงการวิจัย

จากภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดชุดโครงการวิจัย เรื่อง แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ปีที่ 2 สามารถอธิบายได้ดังนี้ นักวิจัยจะมีการตรวจสอบเอกสารที่จะนำไปใช้ในการวิจัยทั้ง 9 ด้าน มีการระดมความคิดเห็นเพื่อออกแบบในการบริหารโครงการให้บรรลุผลสำเร็จพร้อมทั้งกำหนดแนวทางที่จะทำการวิจัยต่อไป การวิเคราะห์ สถานการณ์ (SWOT Analysis) ของจังหวัดเชียงใหม่ มากำหนดเป็นกรอบการวิจัย โดยจะวิเคราะห์สถานการณ์ ผลได้ และแนวโน้มผลกระทบเพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน โดยพิจารณาทั้งปัจจัยภายนอก (ข้อมูลสถิติ, แนวโน้ม Demand ของกลุ่มประเทศใน AC, การสำรวจเชิงสังเกตุการณ์ และกลยุทธ์คู่แข่ง) และปัจจัยภายใน (บริบท, โครงสร้าง, กลยุทธ์ เงื่อนไข/ข้อจำกัด และปัจจัยเกื้อหนุน) นำข้อมูลเหล่านี้เพื่อหาแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถและสร้างแผนการพัฒนากลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชน การนำเสนอต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้มีความเห็นที่ตรงกัน และเต็มใจที่จะนำไปปฏิบัติ จึงเริ่มแปลงแผนสู่การปฏิบัติซึ่งจะต้องสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

แผนภาพที่ 3.2 ขั้นตอนของแผนการดำเนินงานวิจัย ปี 2559

จากภาพที่ 3.2 ขั้นตอนของแผนการดำเนินงานวิจัย สามารถอธิบายได้ดังนี้

แนวคิดโครงการย่อยที่ 6 แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรเด็กและเยาวชน ของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ปีที่ 2 เริ่มต้นจากการตรวจสอบ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลในดำเนินงานวิจัยและได้นำเอาแนวคิดการ การประเมินผล แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผล แนวคิดทฤษฎีใหม่และการวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis) มากำหนดเป็นกรอบการวิจัยการวางแผนคณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการ ระดับจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ (1) สถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา (2) หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ได้แก่ ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) สำนักผู้ตรวจการแผ่นดิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์ ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค 1 จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สมาคมธุรกิจ SME ภาคเหนือ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวภาคเหนือ สำนักงานเกษตร จังหวัดเชียงใหม่ สาธารณสุขจังหวัด สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานพัฒนาชุมชน และ องค์กรอิสระ (NGO) และธนาคารแห่งประเทศไทย

การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงและสร้างความเข้าใจกลุ่มเป้าหมาย 1 อำเภอ ได้แก่ อำเภอหางดง จำนวน 11 ชุมชน จากนั้นจึงได้ทำการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจและผลกระทบของ เด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน พร้อมกับวิเคราะห์ศักยภาพของ ชุมชนทั้งภายใน (ข้อมูลสถิติ, แนวโน้ม Demand ของกลุ่มประเทศใน AC, การสำรวจเชิง สังเกตการณ์ และกลยุทธ์คู่แข่ง) และภายนอก (บริบท, โครงสร้าง, กลยุทธ์ เงื่อนไข/ข้อจำกัด และ ปัจจัยเกื้อหนุน) เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนและฝึกอบรมโครงการเพิ่มขีดความสามารถ ชุมชน ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน (ปีที่ 2) และนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รายงานผลการ ประเมินวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรคและความสำเร็จและเสนอเวทีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการ จนทำการสรุปแนวทางการพัฒนาศักยภาพองค์กรเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเผยแพร่สู่ สาธารณชนต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจะทำการวิเคราะห์ มีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามงานวิจัย (แต่ละชุมชน) “ความรู้ความเข้าใจของชุมชนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน” แบบสอบถามงานวิจัย (แต่ละชุมชน) “ปัญหาและผลกระทบด้านองค์กรเด็กและเยาวชนของชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน” แบบสอบถามงานวิจัย (แต่ละชุมชน) “การเตรียมความพร้อมของชุมชนด้านองค์กรเด็กและเยาวชนเมื่อเปิดประชาคมอาเซียน” และแบบสอบถามงานวิจัย (แต่ละชุมชน) “ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเตรียมความพร้อมของชุมชนในด้านองค์กรเด็กและเยาวชน” โดยการหาข้อมูลสถิติจากค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงในลักษณะของสถิติเชิงพรรณนาด้วยค่าความถี่ ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.) ซึ่งจะใช้ทฤษฎีการแจกแจงความถี่สำหรับค่าในแต่ละช่วงของลักษณะที่สนใจ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545) โดยแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างแต่ละชั้นจากสูตร} &= (\max - \min) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (100 - 1) / 5 = 19.8\end{aligned}$$

1.00 - 19.79	น้อยมาก
19.80 - 39.59	น้อย
39.60 - 59.69	ปานกลาง
59.70 - 79.19	มาก
79.20 - 100.00	มากที่สุด

3.4.2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ กรณีที่ข้อมูลมีลักษณะข้อความ การบรรยาย ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เกิดจากการสัมภาษณ์ สอบถาม สังเกต และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ในการวิเคราะห์ ผลจากการสัมภาษณ์ สอบถาม สังเกต และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ที่เป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพมาประมวล เพื่อยืนยันหรือเสริมข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

3.4.3 การอภิปรายผลข้อมูล

การอภิปรายข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัย โดยใช้แนวคิด ดังต่อไปนี้

1) การอภิปรายความรู้ความเข้าใจและผลกระทบของชุมชนด้านองค์กรเด็กและเยาวชน ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังบทที่ 2

2) การวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนมาอภิปรายผลเทียบกับการวิเคราะห์ SWOT โดยพิจารณาจาก 1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ บริบท โครงสร้าง กลยุทธ์ เงื่อนไข ข้อจำกัดและปัจจัยเกื้อหนุนของชุมชนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และ 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ข้อมูลแนวโน้มความต้องการของกลุ่มประเทศอาเซียน การสำรวจเชิงสังเกตการณ์และกลยุทธ์คู่แข่ง

3) การอภิปรายแนวทางการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ด้านองค์กรเด็กและเยาวชนจะใช้แนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ โดยประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ทำการประมวลผลการวิเคราะห์ SWOT แล้วระบุประเด็นที่จะนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ ศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนเทียบกับพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

